

Als het nu avond geworden was sprak Jezus tot hen:
"Laten we oversteken naar de andere oever."

(Mk. 4,35)

DANKBARE HERINNERING AAN

Danny SEVENOIS

zoon van **Henri Sevenois en Annie Bael**

geboren te Geraardsbergen op 9 augustus 1965 en
er overleden op 8 december 1985, gezalfd met het
H. Oliesel.

Op die milde zomeravond van 27 juni 1985 kwamen ze samen in het Sint-Catharinacollege van Geraardsbergen: om afscheid te nemen van de school, waar ze hun middelbare studies zopas hadden beëindigd, om afscheid te nemen van elkaar, want iedereen zou nu zijn eigen wegen gaan: tachtig jonge mensen, vol verwachting en vol goede moed om wat komen zou: het echte leven.... Danny was één van hen. Voor de eucharistieviering, waarin men God wilde danken om wat men reeds had gekregen en waarin men tevens Zijn hulp zou vragen voor de dingen die komen moesten, had men zeer betekenisvol een thema ontleend aan het boek Tobit: "Maak je klaar voor de tocht, zoek een reisgezel, ga op reis". Niemand kon toen vermoeden dat voor Danny de tocht door het leven zo kort zou zijn, dat enkele maanden later het ogenblik van de grote tocht, van de grote reis voor hem zou aanbreken. Een wat glibberige weg, natte afgevalen herfstbladeren maakten meedogenloos een einde

aan dit jonge leven. Wij begrijpen niet waarom iemand zo vroeg afscheid moet nemen. "Heb je overvloed, geef overvloedig!" zo vervolgde de tekst van het boek Tobit, die op 27 juni werd voorgelezen. Danny had veel te bieden... één brok vitaliteit, vlot in de omgang met iedereen... met leeftijdsgenoten op school, waar velen graag met hem omgingen en waar iedereen hem eensgezind beoordeelde als spontaan en joviaal... in de jeugdclub Haslud, die hem zo nauw aan het hart lag en waar hij zorgde voor de geestige noot en de goede sfeer. Vol inzet was hij ook voor alle goede dingen in het leven van de gemeente Ophaselt... in zijn laatste vakantie hielp hij mee aan het schilderen en het opknappen van de basisschool. Voor zijn lieve ouders was hij als enige zoon een sterke steun en voor zijn zussen een stevige broer. Onze woorden zijn te arm om het verdriet te vertolken dat nu woont in hun harten.

In onze droefheid om wat gebeurd is zoeken we tastend naar troost en sterkte... die vinden we in ons geloof dat ons de zekerheid biedt dat Danny leeft, want op die andere oever heeft de Heer Jezus hem opgewacht en hem geroepen om bij Hem te wonen in zijn glanzend huis. De vrede waar wij zo rusteloos naar trachten, heeft Danny nu niet meer te zoeken. Hij heeft ze nu. Verlost van onvolkomenheid, pijn en verdriet mag hij eeuwig leven en gelukkig zijn. Troost en sterkte vinden wij ook in de herinnering aan al die schone en blij momenten die wij dank zij en met Danny mochten beleven. Jaren van geluk zijn nooit meer uit te wissen.

Henri en Annie Sevenois-Bael,
Martine, Patrick en Sandy,
De families Sevenois en Bael

zeggen U dank om Uw troostende
aanwezigheid.

